

Radyo Saati

Pekşen Anaokulunda her gün saat 12.00'ye doğru sınıflardaki radyolar açılır. Çünkü saat 12.00'de radyoda çocuk saati başlar. İşte bugün de o saat geldi. Çocuklar radyo dinlemeye hazır. Hepsi de yataklarına yattı!

Yanlış duymadın, evet radyo dinlemek için yataklarına yattılar. Çünkü bu radyo programında çok güzel çocuk kitapları okunuyor. Tam da çocukların dinlenme saatinde uzanıp dinleyebilecekleri kitaplar. İşte öğretmen radyonun sesini açtı.

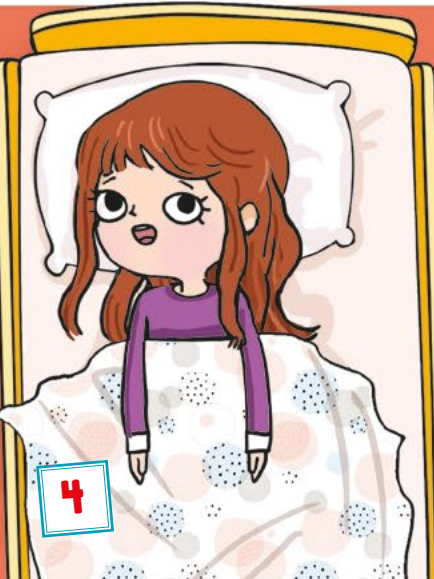
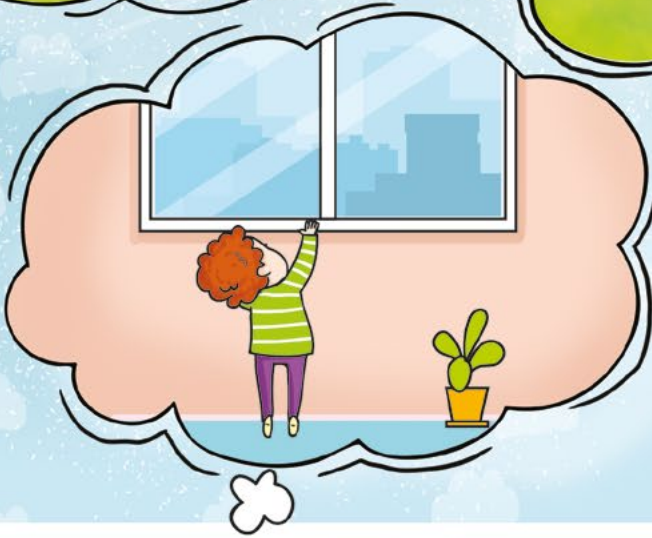
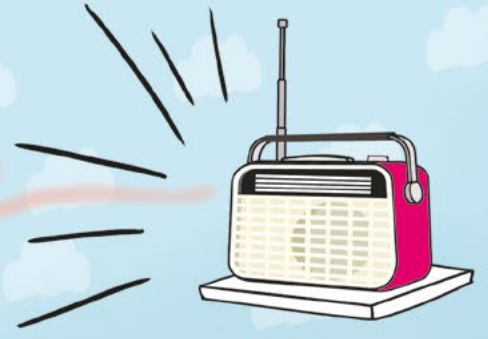
“Merhaba Sevgili Çocuklar. Bugün sizlere TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları’ndan çıkan ‘Kitapları Çok Seven Çocuklar’ adlı kitabı okuyacağım. Bu öykü Eren ve Leyla adlı, kitapları gerçekten çok seven iki kardeş ve onların anne babasıyla ilgili. Haydi hazırlanın, okumaya başlıyorum...”

“Eren ve Leyla’nın pek bir şeyleri yoktu. Televizyonları yoktu. Arabaları yoktu. Hatta alıştığımız gibi bir evleri de yoktu. Ama onların yüzlerce kitabı vardı. Kitaplar oraya buraya yığılmış, istiflenmiş, akla gelmedik yerlerde üst üste, yan yana dizilmiş ya da bir şeylere destek yapılmış hâldeydi. Evlerinin her köşesi tika basa kitapla doluydu. Ancak bir gün geldi ve evde tek bir kitap daha koyacak yer kalmadı.”

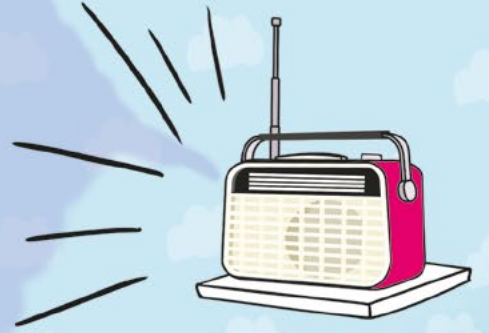
"Kitapların evden gitmesi gerekiyordu.
Ama ondan sonra hiçbir şey eskisi
gibi olmadı. Tabaklar masadan kayıp
düşüyor, Eren pencereye yetişemiyordu.
Artık evde daha çok boş yer olduğu için
onların arasında da daha çok boşluk
kalıyordu."

“Derken bir gün Leyla’nın çantasından yere bir şey düştü. Babası, ‘Bu ne?’ diye sordu. ‘Kitap’ diye karşılık verdi Leyla. ‘Nereden geldi bu?’ diye sordu annesi. ‘Kütüphaneden,’ diye yanıtladı Leyla. Annesiyle babası kitabı yerden alıp kapağını açtı. Babası yüksek sesle ilk cümleyi okudu, ardından da sonraki cümleyi... Babaları okumaya devam ettikçe çocuklar yanına yaklaştı...

...Ertesi gün, esneye esneye güne uyanırlarken birbirlerine her zamankinden daha yakındılar. Uykulu gözleri ve coşkulu yürekleriyle, mis gibi sabah havasında yola koyuldular. Kimse bir şey söylememişti ama Eren ve Leyla nereye gittiklerini çok iyi biliyordu.”

Sonra birden radyodan hiç ses çıkmamaya başladı. Öyküyü dikkatle dinleyen çocuklar heyecanla kalkıp oturdu ve ne oldu diye sordu. Öğretmen “Hay Allah, elektrikler kesildi!” dedi.

Bu elektrik kesintisi dinlenme saatinden sonra öyküyle ilgili güzel bir etkinlik yapmak için bir fırsat oluştırdı. Öykünün sonunu sen tamamla etkinliği! Çocukların neredeyse her biri öyküye farklı bir son hayal etti. İdil Eren'in babası kitabı okumaya devam etmiş olmalı diye düşündü. Ama babası kitabı bitirmeden her ikisinin de uyumuş olduğunu hayal etti. Banu babaları eve yeni kitaplar getirmiştir ve Eren ve Leyla çok mutlu olmuşlardır diye düşündü. Arda'ysa tüm bunların Leyla'nın gördüğü bir rüya olduğunu hayal etti. Yani Eren ve Leyla'nın evi aslında hala eskisi gibi kitap doluydu. Hatta Leyla'nın öykünün sonunda uyanıp "Oh be rüyaymış!" dediğini düşündü. Şimdi yandaki üç resmi incele ve hangisinin Arda'nın, hangisinin İdil'in ve hangisinin Banu'nun hayali olduğunu söyle. Ama önce Banu, İdil ve Arda'yı bulman gerekiyor elbette. İşte sana iki ipucu. Arda'nın sarı saçları var. Banu'nun saçlarıysa kahverengi.

Bu öykünün sonu
sence nasıl olmalı?
Hayal et ve anlat.
Sonra da hayalini
yukarıdaki boşluğa çiz.

Öykünün sonunda
gerçekte ne olduğunu
"Kitapları Çok Seven
Çocuklar"ı kitapçılarda
bularak öğrenebilirsin!

Meltem Yenal Coşkun
Çizim: Göksu Karaca